

za-rezultatamy-publichnyh-obgovoren-16.09.2020.pdf___(дата звернення 20.12.2021).

13. Державна митна служба. За 2020 рік працівники Держмитслужби виявили порушень митних правил на 2,6 млрд грн : веб-сайт. URL: <https://customs.gov.ua/en/news/novini-20/post/za-2020-rik-pratsivniki-derzhmitsluzhbi-viiavili-porushen-mitnikh-pravil-na-26-mlrd-grn-296> (дата звернення 20.12.2021).

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-179-4-35>

ЩОДО ОКРЕМИХ ПИТАНЬ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗБОРУ ЗА МІСЦЯ ДЛЯ ПАРКУВАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Татаренко О. Ю.

аспірант кафедри фінансового права

*Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

Зобов'язуючий характер податкових відносин та різноманітність обов'язкових платежів податкового характеру, зумовлюють потребу у дослідженні умов набуття статусу платника збору за місця для паркування та передумов виникнення обов'язку зі сплати цього обов'язкового платежу.

Суб'єкти вступаючи у конкретні правовідносини при реалізації своїх прав і обов'язків, набувають нових якостей – вони стають суб'єктами (учасниками) правовідносин, зберігаючи якості набуті до вступу у правовідносин. Основним змістом податкових правовідносин є обов'язок платника податків, внести суму до відповідного бюджету, а обов'язок компетентного органу – забезпечити сплату податків [1, с.71. 333]. Умови за яких особа може бути визнана в якості суб'єкта (учасника) податкових відносин з приводу оподаткування збором за місця для паркування транспортних засобів, законодавчо регламентовані. Такі умови, пов'язуються з приналежністю до відповідного кола осіб та настанням обставин, які є визначальним при встановленні податкового обов'язку особи щодо сплати збору за місця для паркування транспортних засобів.

Збор за місяця для паркування транспортних засобів є місцевим платежем податкового характеру, який включено до структури місцевих податків та зборів.

Томаров В.В. зазначає, що єдиною відмінністю податку від збору є відплатність останнього, що реалізується шляхом здійснення на користь платника юридично значущих дій. Вчений, акцентував увагу на важливості визначення, чи встановлено державою обов'язки звернення особи до відповідного органу для здійснення дій [2, с. 67-68]. Кучерявенко М.П. відмічає відмінність податку від збору за відносинами відплатності в тому, що збори мають індивідуальний характер і їм завжди властиві спеціальна мета і спеціальні інтереси (платіж за володіння особливим правом) [3, с. 64].

Конкретизація поняття збору в п. 6.2. ст. 6 Податкового кодексу України, дозволяє виокремити критерії по яким визначаються передумови виникнення обов'язку зі сплати певного збору. Зокрема, до таких критеріїв відноситься: 1) належність до певного переліку осіб, які визначаються як платники збору; 2) вчинення на користь таких осіб державними органами, органами місцевого самоврядування, іншими уповноваженими органами та особами юридично значимих дій.

Характерними критеріями для визначення належності особи до платників збору за місяця для паркування транспортних засобів, у відповідності до пп. 268⁻¹.1.1. п. 268⁻¹.1. статті 268⁻¹ Податкового кодексу України є:

1) належність до фізичних або юридичних осіб зареєстрованих в порядку визначеному законодавством України (для структурних підрозділів юридичної особи – реєстрація в якості платника збору за місяця для паркування);

2) володіння правом проводити обладнання, утримання і використання майданчиків для паркування транспортних засобів. Передумовою виникнення такого права є звернення суб'єкта господарювання до органу місцевого самоврядування відповідної територіальної одиниці.

Обов'язковість сплати збору пов'язується законодавцем зі здійсненням органом місцевого самоврядування юридично значимих дій. Слід зауважити, встановлення збору за місяця для паркування є правом органу місцевого самоврядування, а не обов'язком. Так, в пп.268⁻¹.1.2. п.268⁻¹.1. ст.268⁻¹.1.2. ПК України, закріплено, що при встановленні збору за місяця для паркування, місцева рада обов'язково:

- приймає рішення про встановлення збору за місяця для паркування транспортних засобів;

- затверджує перелік осіб, які уповноважені організувати та проводити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів (формування переліку здійснюється на конкурсних засадах);

- затверджує перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів.

Тобто, отримання права проводити обладнання, утримання і використання майданчиків для паркування транспортних засобів визначається законодавцем в якості складової набуття статусу платника збору за місяць для паркування транспортних засобів та однією з передумов виникнення обов'язку зі сплати цього платежу.

Література:

1. Химичева Н. И. Финансовое право: учебник / отв. ред. Н. И. Химичева. Москва: ИНФА, 2012. 752с.
2. Томаров В.В. Правовое регулирование региональных местных налогов и сборов в Российской Федерации : дис. ... канд. юр. наук : 12.0014 / РГБ. Москва, 2000. 203 с.
3. Кучерявенко М.П. Податок і збір: спільність і відмінності. Державне будівництво та місцеве самоврядування. 2002. № 4. С. 58-65.
4. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12. 2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#n140>.
5. Про благоустрій населених пунктів: Закон України від 06.09.2005 року № 2807-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-15#Text>.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-179-4-36>

КОНТРОЛЬ ЗА КРИПТОВАЛЮТНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ

Трубчанінова А. С.

студентка III курсу 4 факультету

Науковий керівник: Брояков С. В.

кандидат юридичних наук,

асистент кафедри фінансового права

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

м. Харків, Україна

Актуальність обраної теми зумовлена тим, що наразі криптовалютні операції стають все більш поширеними, ринок криптовалюти та цифрових грошей, у цілому, розвивається та набуває популярності. Більш того, досвід провідних країн світу свідчить про те, що, якщо не врегулювати